

EXIT #8

De Pont Tilburg (NL) – De Warande Turnhout (BE)

De Warande
De Pont

groeps-expo The Gulf Between
expo Ann Veronica Janssens + Richard Long ea.

Donderdag 21 maart

PROGRAMMA

Vertrek aan de Academie	:	9.00u
De Warande aankomst + gids (1u)	:	10.00u
Vertrek naar De Pont	:	11.30u
Aankomst + eten	:	12.30u
(toegangstickets worden om 12.30u uitgedeeld)		
Gids (1u)	:	14.30u
Vertrek naar Academie	:	16.00u
Geschatte aankomst Academie	:	17.00u

Middagmaal is vrij te bepalen in de buurt van het museum of te nuttigen in museumcafé van De Pont. Menukaart te bekijken op website De Pont. Middagmaal is niet in de prijs inbegrepen, dus vergeet niet om geld of een lunchpakket te voorzien.

TARIEF

Tarief

Bus + inkom & gids De Warande + inkom & gids De Pont

Museumpas is niet van toepassing.

Personen -18j, neem contact op met secretariaat voor aangepaste prijs.

LIn	35.00€
Niet-lIn	40.00€

BELANGRIJK

Het programma en de reistijden zijn onder voorbehoud. Bij te weinig inschrijvingen kan de uitstap geannuleerd worden. Niet-lIn zijn niet verzekerd door de schoolverzekering.

INSCHRIJVEN

Inschrijven vóór 16.03 kan door:

Te storten op BE30 0910 1987 3511 met vermelding van EXIT + naam

Of contant (cash/bancontact) op het secretariaat

Niet- leerlingen sturen eerst een mailtje naar secretariaat.academie@kontich.be

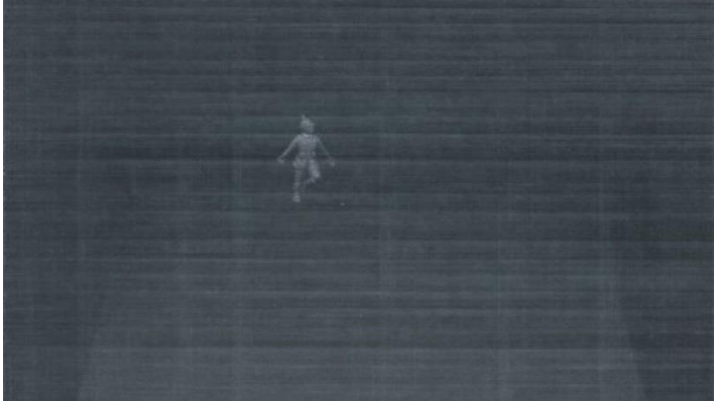
Graag tot dan!

DE WARANDE

The Gulf Between - over zwart, wit en alles daartussen.

Met werk van oa :

Rinus Van de Velde, Hans Op de Beeck, Tom Liekens, Luc Tuymans, David Claerbout, Nadia Naveau, Charif Benhelima, Stijn Cole, Johan Creten, Bert De Beul, ...

-
Met 'The Gulf Between' presenteert de Warande een tentoonstelling over zwart, wit en alles daartussen. De titel verwijst naar de eerste Amerikaanse filmproductie in technicolor. Deze film uit 1917 is grotendeels verloren gegaan. Slechts enkele fragmenten bleven bewaard.

In het werk van de kunstenaars in deze tentoonstelling voeren tonen van grijs de bovenhand. Het verdwijnen van kleur maakt mee deel uit van de kern van hun praktijk. Zo creëren ze een schemerwereld die op een andere wijze connectie maakt met de werkelijkheid. Deze tonale wereld geeft de werkelijkheid weer zoals we haar ervaren als niet-objectieve deelnemer. De werkelijkheid waar herinneringen, visioenen, en bevreemding hun stempel op drukken.

Daarom ook dat – in tegenstelling tot wat we bij het woord grijs vermoeden – deze werken verre van saai zijn, maar vaak net een grote spanning in zich houden.

Toen de kleurenfotografie haar intrede maakte, bleken fotografen vast te blijven houden aan zwart wit fotografie. Net omdat de expressiemogelijkheden hierbij anders zijn. Ook in de schilderkunst zijn er al vroege voorbeelden van zwart/wit of grijze werken. Denk maar aan de grisailletechniek die al in de 15de eeuw opduikt. Deze werken zijn eerder een soort spel van illusie of trompe l'oeil. Ze tonen het technisch meesterschap van de kunstenaar. Pas in de 20ste eeuw gingen kunstenaars de mogelijkheden van het weglaten van kleur als expressiemiddel ook in de schilderkunst verkennen, denken we bijvoorbeeld aan de Belgische kunstenaar Léon Spilliaert aan het begin van de eeuw. In de jaren tachtig kwam er dan specifiek in België de beweging binnen de schilderkunst waarin de kleur verschraalde, met schilders als Luc Tuymans en Bert De Beul.

En recenter zijn er kunstenaars die dit nog verder tot extremen hebben gedreven. Zo bijvoorbeeld kunstenaars als Hans Op de Beeck die dit ook in beeldhouwkunst hebben toegepast. Het weglaten van kleur heeft dan ook een vaste plaats veroverd in verschillende media, denk maar aan eerder voor de hand liggend houtskooltekeningen, maar ook in schilderkunst, beeldhouwkunst, videokunst, enzovoort.

De Warande brengt in deze tentoonstelling een rijke selectie samen van hedendaagse kunstwerken

in een palet van zwart, wit en grijs die je op verschillende manieren de kracht van de kleurloosheid doen ervaren. Uit website De Warande.

Alle kunstenaars :

Rinus Van de Velde, Hans Op de Beeck, Tom Liekens, Luc Tuymans, David Claerbout, Nadia Naveau, Charif Benhelima, Stephan Balleux, Ruben Bellinkx, Tom Callemin, Stijn Cole, Johan Creten, Bert De Beul, Rik De Boe, Anouk De Clercq, Ode de Kort, Koba De Meutter, Willy De Sauter, Johan De Wilde, Sanne De Wilde, Reinhard Doubrawa, Geert Goiris, Reece Jones, Aglaia Konrad, Mehdi-Georges Lahlou , Katja Mater, Peter Morrens, Marc Nagtzaam, Renato Nicolodi, Jaromír Novotný, Veronika Pot, Berit Schneidereit, Stefan Serneels, Renie Spoelstra, Hiroshi Sugimoto, Batia Suter, Marco Tirelli, Hannelore Van Dijck, Marcel van Eeden, Sine Van Menxel, Philippe Vandenberg, Jan Vanriet, Kevin Vanwonterghem, Dirk Zoete

Curators : Annelies Nagels en Glenn Geerinck

www.dewarande.be

DE PONT

Ann Veronica Janssens

Licht, kleur en ruimte zijn de basismaterialen van Ann Veronica Janssens (Folkestone, 1956). Met deze ongrijpbare fenomenen creëert ze 'beelden' die het onzichtbare zichtbaar maken. Architectuur is van nature statisch, terwijl licht en kleur veranderlijk zijn. Dat is wat Janssens onderzoekt, waarmee zij experimenteert en mensen en dingen in beweging brengt. Haar werk is gebaseerd op zintuiglijke waarneming en vraagt een actieve betrokkenheid van de toeschouwer.

Met haar interventies verandert Ann Veronica Janssens de museale 'witte kubus' in onbestemde, met kleurige mist gevulde ruimtes waar je als bezoeker, ondanks het licht, op de tast je weg moet zien te vinden. Gedesoriënteerd vraag je je af: hoe groot is het hier en ben ik alleen? Gaandeweg ontwaar je de grenzen van de zaal en duiken andere mensen op. De kunstenaar daagt bezoekers uit en stelt onze zintuigen op de proef. Wat zien en ervaren we nu eigenlijk?

In een interview uit 2016 vertelt Janssens hoe ze opgroeide in Kinshasa en haar dagen doorbracht met knutselen en veel rondkijken. Haar vader was architect en haar moeder werkte in een galerie. In het plaatselijke museum leerde ze Afrikaanse kunst kennen. Architectuur, kunst en het experimenteren en observeren werden haar zo met de paplepel ingegeven. Vaak vormen eenvoudige ontdekkingen, zoals lichtreflecties op een gladgepolijste spoorrail of bij het mengen van een vinaigrette, het begin van een nieuwe reeks werken. Het uitproberen start op kleine schaal in haar atelier, maar vervolgens roept ze ook hulp in van technisch specialisten om precies het effect te bereiken dat haar voor ogen staat. Maar ook toeval, zo benadrukt Janssens in het interview, speelt een rol bij de totstandkoming van haar werk.

Ann Veronica Janssens, zo kunnen we in ieder geval vaststellen, roept verwondering op met werken die bijzonder én alledaags zijn. Het lijkt een beetje op de ervaring van een vliegreiziger die opstijgt in druilerig grijs weer en vervolgens een dicht wolkendek doorkruist. In de lichte witte omgeving waar mistflarden voorbyschieten, zijn oriëntatiepunten als onder/boven, ver/dichtbij verdwenen. Eenmaal boven de wolken schijnt de zon. De lucht is helder strakblauw met oneindige vergezichten waarin af en toe een wolkje voorbijdrijft. Een tentoonstelling van Janssens voelt als een 'rite de passage': gewone verschijnselen krijgen opeens magische kracht. Uit website van De Pont – Tilburg.

Bekijk [hier](#) de video over het maakproces van de tentoonstelling van Ann Veronica Janssens in De Pont.

Bekijk [hier](#) een korte film over haar werk in het Deense Louisiana Museum.

www.depont.nl

DE PONT

Richard Long

Aan de basis van Longs werken ligt steeds een eenvoudige geometrische vorm: de cirkel, de lijn, de spiraal of het kruis – minimale vormen die in het landschap opvallen omdat ze door mensenhanden zijn gemaakt.

Long heeft ze tijdens wandelingen overal ter wereld achtergelaten: cirkels van steen en hout in Frankrijk en Alaska of in de mist in Schotland; een kronkelende lijn in een stenige vlakte in de Sahara en een lijn van water uitgegoten op een brugje in de Italiaanse Alpen. Van al het werk maakt hij foto's, die hij in galleries en musea laat zien.

Ook op andere manieren haalt hij zijn werken het museum binnen, door stenen of takken die hij in de natuur heeft verzameld te rangschikken tot strakke banen of cirkels, maar ook door tekeningen en schilderijen te maken met rivierklei. Uit website van De Pont – Tilburg.

www.depont.nl

DE PONT

Huisregel rond foto's nemen.

Fotograferen voor eigen gebruik mag, maar alleen met uw mobiele telefoon of pocket camera en zonder flits, gebruik van selfiestick of stabilizer. Alle overige fototoestellen zijn niet toegestaan. Professionele fotografen die opnamen willen maken voor artikelen over het museum dienen vooraf toestemming te vragen bij de balie of het kantoor en een daarvoor bestemd formulier in te vullen.

Indien u tijd over heeft :

DE PONT Sigrid Calon

Haar fascinatie voor het raster begon met een geperforeerd plankje hardboard en een paar borduursteken. Ze ontdekte dat dit basisgegeven – een puntraster van 3 x 3 en acht borduursteken – een eindeloze variatie aan vormen en structuren opleverde. Voeg daarbij acht verschillende kleuren *et voilà*: de magische beeldtaal van Sigrid Calon ('s-Hertogenbosch 1969).

Het onderscheid tussen autonome en toegepaste kunst, jarenlang een punt van discussie in de wereld van de textiele vormgeving, speelt geen rol meer in de dagelijkse praktijk van Calon. Als inspiratiebron noemt ze De Stijl. Schilders als Theo van Doesburg en Piet Mondriaan koesterden de ambitie om hun abstracte vormtaal ook op andere terreinen in te zetten, zoals (binnenhuis)architectuur, glas-in-loodramen, meubels of grafische vormgeving. Het gaat om de zeggingskracht van de abstracte beeldtaal die op verschillende manieren met de toeschouwer kan communiceren. Calons rijke variatie in kleuren en structuren, van zacht en eenvoudig tot krachtig en complex, spreekt tot de verbeelding. Nog steeds ontdekt zij nieuwe composities en mogelijkheden.

In deze tentoonstelling gaat Calon weer het experiment aan, dit keer met koperfolie, een materiaal uit de verpakkingindustrie. Met de folie waarop witte patronen zijn geprint, zijn de wanden van de podiumzaal van boven tot onder bedekt. De folie hangt in vier stroken dakpansgewijs boven elkaar. Het licht en de koperkleurige spiegelende wanden zorgen voor een vervreemdend effect. Uit website van De Pont – Tilburg.
